

Elkerülhettük-e Trianont?

Már majdnem a trianoni béke parancs századik évfordulóján tartunk, így legalább röviden megkérdezhajtuk, hogy a nemzeti katasztrófa elkerülhető-e lett volna. Vannak akik török és szerb példákra hivatkozva nekünk legalább is egy jóval kedvezőbb határ elrendezést tettek kilátásba.

Kezdjük a török helyzettel az első világháború után. A sevres-i békeszerződés csak a trianonival hasonlatható össze, mert a mai Törökország területének csak egyharmadát hagyták meg a törököknek, a többin Nagybritannia, Franciaország, Olaszország és keleten kisebb népek osztozkodtak. A sevres-i békediktátumot a szultán küldöttsége már aláírta amikor Ankarában egy új kormány alakult amely nem volt hajlandó végrehajtani ezt a gyalázatos parancsot. Az antant nagyhatalmak a görög hadseregre bízták a sevres-i béke érvényesítését maguk pedig semleges állapotba helyezkedtek. A görög hadsereg már az ankarai fennsík előtt állt amikor egy nagy ellentámadás és hosszú visszavonulás után kiszorultak az anatóliai félszigetről, és a nagyantant kis számú katonaságát is kiverték Mustafa Atatürk csapatai. A törökök kaptak egy új békeszerződést ami még egy kicsit sem hasonlított a régi sevres-i dokumentumra.

Sajnos Magyarország helyzete sem a külföldi, sem a belföldi szférában 1920-ban nem hasonlitható Törökországhoz. Minket három oldalról (cseh, oláh, szerb) fenyegetett invázió, a román hadsereg megszállva tartotta Tiszántúlt, a szerbek Baranya megyét Péccsel tartották megszállva. A kisanant nacionalistái örültek volna legjobban ha a fegyvertelen Magyarország nem írja alá a trianoni békeparancsot mert ezzel ürügyet kaptak volna arra hogy még több magyar területet bekebelezzenek és a román rablásból megmaradt javakat is elraboljanak.

Amint láttuk a Nagyantant – elsősorban Franciaország – még egy katonát sem volt hajlandó felállítani Törökország esetében, így a Kárpát-medencében is hagyta volna, hogy a megcsontított Magyarországot vérszomjas szomszédai felfalják abban az esetben ha mi nem írjuk alá a trianoni békediktátumot. Hazánknak akkor egy támogatója vagy szövetségese nem volt.

A magyar belföldi helyzet nem tudta volna kibírni az élelmiszer és tüzelő hiányt ami egy 4 éves világháború, Károlyi féle népköztársaság, kommunista Tanácsköztársaság, román megszállás után kritikus helyzetben volt. 1920-ban minden ellenállás nemzeti öngyilkosságnak nevezhető.

Szerbia esetében Belgrád nem akarja elismerni Koszovo függetlenségét. Ebben több olyan ország támogatja amely attól fél, hogy országrészek leszakadására precedens lehet a koszovói függetlenség. Nem meglepő, hogy ide sorolható Spanyolország, Szlovákia, Ukrajna és Románia.

Végül az a három falu Pozsony mellett, amit 1947-ben elcsatoltak Magyarországtól még biztos Magyarországhoz tartozna, vagy ha nem is, akkor három szlovákiai falut kellett volna helyébe megkapnunk. Abba a megoldásba ami történt a szerbek soha nem egyeztek volna be.

Kroyherr Frigyes
